

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 188 fra folketingsåret 2000-01. Se Folketingstidende, forhandlingerne side 8394 og tillæg A side 6952 og 6955.

Mange af fremtidens ældre sidder i dag i en ejerbolig med stor friværdi og har derfor økonomisk mulighed for at bidrage til deres kommende ældrebolig. Særlig andelsboligen har i mange år været en eftertragtet boligform for ældre mennesker. Det skyldes, at man som beboer i en andelsbolig kan opnå et større fællesskab end i et parcelhus og samtidig få tryk og mere liv i hverdagen.

Samtidig tilfredsstiller andelsboligen mange ældres behov for fortsat at eje deres egen bolig, samtidig med at de ældre slipper for opgaver som pasning af have, reparationer m.v., som normalt er forbundet med at bo i ejerbolig.

Andelen af 65-årige, der bor i andelsbolig, er da også steget fra omkring 2 pct. i 1986 til omkring 6 pct. i 1997. Samtidig er det et gennemgående træk ved fremskryninger af boligbehovene, at boligefterspørgslen i stigende grad drejes over mod leje- og andelsboliger. Det skyldes bl.a. en øget andel af ældre i befolkningen.

Der er i dag et stort pres på byggeriet af ældreegnede boliger. Kommunerne kan vælge at bygge almene ældreboliger eller give støtte til opførelsen af ældreegnede andelsboliger. Behovet for både ældreboliger og ældreegnede boliger overstiger imidlertid langt kommunernes økonomiske formåen. Den årlige kvote til støttede andelsboliger er på omkring 1.000 boliger om året og formår kun at dække en lille del af efterspørgslen på andelsboliger.

Projekter med udstøttede private andelsboliger er imidlertid blevet mere udbredt gennem de senere år. Med de seneste lovændringer på området er begrebet »u støttet privat andelsbolig« for alvor lanceret som en konkurrencedygtig boligform. By- og Boligministeriet forventer, at der i løbet af få år vil blive bygget flere tusinde udstøttede andelsboliger om året. Også dette kan bidrage til, at andelsboligen fremover i langt hø-

jere grad end i dag vil blive den foretrukne boligform for ældre.

Forslagsstillerne ønsker at undgå, at både nuværende og kommende ældre andelsboligejere, der får nedsat funktionsevne, tvinges til at forlade andelsboligen til fordel for plejehjem eller plejebolig. Erfaringen viser, at det ofte er forbundet med betydelige menneskelige og sociale omkostninger for ældre at flytte bolig. Derfor foreslår forslagsstillerne, at der med udgangspunkt i en eller flere andelsboligforeninger bliver muligt at oprette et andelsselskab, som skal varetage den praktiske bistand og personlige pleje for de ældre.

Forslagsstillerne ønsker med forslaget at ligestille andelsselskaber med almene plejeboliger, for så vidt angår praktisk bistand og personlig pleje af ældre medborgere. Det er samtidig et ønske at skabe større variation og fleksibilitet i tilbudene til de ældre medborgere, således at ældre medborgere fremover får større valgfrihed, hvad angår eksempelvis drift, beliggenhed, holdninger, økonomi, fysiske rammer, kost/forplejning, personaleforhold m.v., når valg af ældreboligform skal træffes. Forslaget vil kort sagt være et godt tilbud for mange ældre borgere, som bevæger sig i gråzonen mellem plejeboliger, ældreboliger og eget hjem. Flere og flere undersøgelser peger da også på, at der er behov for en boligform mellem ældreboliger og almindelige boliger med mulighed for støtte og omsorg.

Andelsselskabet vil være ejet 100 pct. af andelshaverne og skal fungere som serviceoperatør på nonprofitbasis.

Andelsselskabet vil derfor være at sammenligne med en selvejende institution, der indgår en driftsoverenskomst med kommunen.

Kommunerne forpligtes som nævnt til at betale andelsselskabet et nærmere fastsat beløb for det antal ældre andelshavere, som er visiteret til både praktisk bistand og personlig pleje i hjemmet, og som samtidig ønsker, at andelsselskabet skal levere den bistand, som kommunen har truffet beslutning om, jf. service-lovens § 71.